

скачалъ по столоветъ, по маситъ, изъ салонитъ и съборилъ короната на царя. Царя се разлютилъ поради своята злостъ. Завикалъ, захокалъ и извадилъ саблята да го съсъче. Но заека се втурнилъ въ краката му, и царя, вместо да съсъче заека, отсъкълъ си краката, а честъта му избѣгала. Слѣдъ това той всичко изгубилъ и станжълъ просякъ.

Слушало момичето такива прикаски много и прищѣло му се да узнае и то своята честь. Па да си и ѝ улови и да си поискава всички добри каче-

ства отъ неї. Да си поискава, поискава каквото му на умъ дойде.

Каждъто ходѣло, това мислѣло. Еднѣжъ из-